

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
Η ΑΝΔΡΕΙΑ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ 1821 -
ΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ

"Θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία"
Ανδρέας Κάλβος

ΔΙΑΚΟΣΙΑ (200) χρόνια φέτος από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, τιμούμε και ευγνωμονούμε τους ήρωες και αγωνιστές, που με "αρετήν και τόλμην" ύψωσαν το ανάστημά τους εναντίον του οθωμανικού στρατού, με σκοπό την αποτίναξη της οθωμανικής κυριαρχίας και την δημιουργία ανεξάρτητου κράτους.

Στην ουσία, μια χούφτα ραγιάδων, ένας αγράμματος, φτωχός και κατατρεγμένος λαός, αγωνιζόταν για την απελευθέρωση ενός Έθνους.

Ελλάδα δεν υπήρχε. Υπήρχαν όμως ζωντανές και άσβεστες μνήμες ενός ένδοξου παρελθόντος. Και αυτές οι μνήμες μεταφέρονταν από γενιά σε γενιά, θερμαίνονταν στα κρυφά σχολειά και περίμεναν το πλήρωμα του χρόνου, ώστε να γίνουν εφιαλτήριο αγώνα για την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού.

Οι πολεμιστές του '21 είχαν την πεποίθηση ότι το ένδοξο παρελθόν τους δημιουργούσε υποχρεώσεις, για το μέλλον του τόπου τους.

Αναμφισβήτητα, το μεγαλύτερο μερίδιο ηρωισμού, κατά την περίοδο της Επανάστασης του 1821, ανήκει στους άνδρες και την στρατηγική τους, που πολέμησαν με ΑΝΔΡΕΙΑ στήθος με στήθος τον εχθρό, προκειμένου να κατατροπώσουν τα τουρκικά σίφη.

Οι άνδρες στα ταμπούρια, αλλά και οι γυναίκες στα μετόπισθεν, που και η δική τους προσφορά δεν ήταν μικρή.

Κοντά στην ψυχική τους τόλμη, ήταν και Η ΑΝΔΡΕΙΑ τους, που σημαίνει την αντιμετώπιση του Θανάτου με ψυχραιμία, το θάρρος απέναντι στα δεινά, την τόλμη στους κινδύνους.

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ προτιμά να πεθάνει για το καλό και το δίκαιο, παρά να σώσει τον εαυτό του με αισχρούς τρόπους.

Είναι ικανός να νικήσει τις επιθυμίες του, κάτι που είναι πιο σημαντικό από τη Νίκη σε μια Μάχη, γιατί είναι εξαιρετικά δύσκολο, να νικήσει κανείς τον εαυτό του.

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ λοιπόν, έχει τη δύναμη να πολεμάει τις ηδονές και να επιβάλλεται σε αυτές.

Επιπλέον, η ΑΝΔΡΕΙΑ έχει να κάνει και με το φόβο του θανάτου. Η ψυχή που διακατέχεται από ΑΝΔΡΕΙΑ, παραμένει σταθερή κι αμετακίνητη μπροστά στο φόβο, αντιστέκεται στο πόλεμο, υπηρετεί την φρόνηση και στέκεται ψύχραιμη, στους κινδύνους.

Είναι η ηρεμία της ψυχής απέναντι στα δεινά και το θάρρος, απέναντι σε όσα έρχονται φυσιολογικά.

Η ΗΘΙΚΗ ΑΝΔΡΕΙΑ, είναι η αρετή που εμφανίζεται σαν ηθικό σθένος κι αναδεικνύει αυτόν που την έχει κατακτήσει, ανώτερο όλων, ικανό να μείνει άκαμπος και να μην ενδίδει στη πίεση των συμφορών. Επιπλέον δείχνει τη σταθερότητα, στις ηθικές και θρησκευτικές πεποιθήσεις.

Κανένας πειρασμός, είτε υλικός, είτε πνευματικός, δεν είναι αρκετά ισχυρός, ώστε να κάμψει την σταθερότητα.

Η ΑΝΔΡΕΙΑ οδηγεί στην τελειότητα και εισάγει τον άνθρωπο στη βασιλεία των ουρανών.

Τα χαρακτηριστικά του ΑΝΔΡΕΙΟΥ, συνοψίζονται στα εξής:

Είναι ευγενικός, λάτρης και φίλος της αλήθειας, ειλικρινής, μεγαλόψυχος, γενναίος, συμπαθής, ανεκτικός, καρτερικός, ελεύθερος, αξιοπρεπής και πάντα σε ετοιμότητα, να θυσιάσει τον εαυτό του, για χάρη των άλλων.

Η στάση και η συμπεριφορά του, προσελκύει τους πάντες και ιδιαίτερα τους αγαθούς.

Εργάζεται υπέρ του νόμου του Θεού και είναι μακάριος, γιατί βαδίζει στο δρόμο της σωτηρίας.

Ο Κολοκοτρώνης στα απομνημονεύματά του γράφει:

"Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς. Ημείς αν δεν είμεθα τρελοί, δεν εκάναμε την επανάσταση, διότι ηθέλαμε συλλογιστεί πρώτον διά τα πολεμοφόδια, καβαλλάρια μας, πυροβολικό μας, πυροτοθήκες μας, τα μαγαζιά μας, ηθέλαμε λογαριάσει, την ειδική μας, την τουρκική δύναμη.

Τώρα όπου ενικήσαμε, όπου τελειώσαμε με το καλό τον πόλεμό μας, μακαριζόμεθα επαινόμεθα. Αν δεν ευτυχούσαμε, ηθέλαμε τρώγει κατάρες, αναθέματα."

Ανίκητος σύμμαχος, που τους έδινε δύναμη και αναπτέρωσε το φρόνημά τους, ήταν η ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΘΕΟ.

Έλεγε χαρακτηριστικά ο Γέρος του Μωριά:

"Οι Έλληνες είναι τρελλοί, αλλά έχουν γνωστικό Θεό, που τους προστατεύει".

Και είναι αλήθεια ότι πολλές φορές ο Θεός, η Παναγία και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, έδειξαν ζωντανή την παρουσία τους και έσωσαν το υπόδουλο Γένος.

"Χρωστάμε σ' όσους ήρθαν, πέρασαν,
Θα 'ρθούνε, θα περάσουν.
Κριτές θα μας δικάσουν
οι αγέννητοι, οι νεκροί".

Αυτοί οι στίχοι του ΚΩΣΤΗ. ΠΑΛΑΜΑ εκφράζουν, με τον πιο σαφή τρόπο, το χρέος μας απέναντι σε όλους εκείνους, που με τους αγώνες και την θυσία τους κατάφεραν να παραδώσουν στα χέρια της νέας γενιάς, μια Πατρίδα ελεύθερη.

Σε όλους αυτούς που πίστευαν, ότι το μέλλον της Πατρίδος είναι στα χέρια των νέων ανθρώπων και φρόντισαν να αναστήσουν μέσα από τα συντρίμμια και τα χαλάσματα το Ελληνικό νεοσύστατο κράτος, με μόνη υποχρέωση να σεβαστούμε το παρελθόν και να διατηρήσουμε ελεύθερη την Πατρίδα.

Μεγαλύτερος και πιο καίριος ήταν ο αγώνας που ξεκίνησε μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος.

Αυτό που τόσο εύγλωττα περιέγραψε ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ στα Απομνημονεύματά του, πώς από το "ΕΓΩ" να φτάσουμε στο "ΕΜΕΙΣ".

"Το λοιπόν δουλέψαμεν όλοι μαζί, να την φυλάμε κι όλοι μαζί και να μην λέγει ούτε ο δυνατός "ΕΓΩ", ούτε ο αδύνατος. Ξέρετε πότε να λέγει ο καθείς "ΕΓΩ"; Όταν αγωνιστεί μόνος του και φτιάχνει ή χαλάσει, να λέγει "ΕΓΩ". Όταν όμως αγωνίζονται πολλοί και φκιάνουν, τότε να λέμε "ΕΜΕΙΣ". Είμαστε εις το "ΕΜΕΙΣ" και όχι εις το "ΕΓΩ". Και εις το εξής να μάθωμεν γνώση, αν θέλομεν να φκιάσομεν χωρίον, να ζήσομε όλοι μαζί".

Υποκλινόμαστε μπροστά στους ήρωες αγωνιστές, που μας χάρισαν μια ελεύθερη Πατρίδα.

Όσο βαρύς κι ατέλειωτος κι αν μοιάζει ο χειμώνας, όσο και αν μας ταιπιωρεί το κρύο, πάντα ξέρουμε πως η άνοιξη θα έρθει. Και μήπως έρχεται μόνο στη φύση;

Η άνοιξη ήρθε κάποτε και στη ζωή του Έθνους μας. Πώς όμως ήρθε; Δεν την βρήκε τυχαία ο λαός μας, ούτε του χαρίστηκε. Πολέμησε σκληρά, με γενναιότητα και ΑΝΔΡΕΙΑ, για να την φτιάξει. Έχυσε το αίμα του, για να την αποκτήσει. "Την άνοιξη, αν δεν την βρεις την φτιάχνεις" λέει αποφθεγματικά ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ.

Στις δοκιμασίες των ημερών μας, στον παρατεταμένο χειμώνα της κοινωνικής μας ζωής, δεν χρειάζεται φόβος και διάθεση μοιρολατρίας.

Οι αγωνιστές πάντα νικούν. Κατακτούν την άνοιξη και την χαρίζουν σε όλους γύρω τους. Αυτό κατάφεραν και οι οπλαρχηγοί του 1821, αυτό καλούμαστε να πράξουμε κι εμείς.

Και με αφορμή την επέτειο των 200 χρόνων, υποσχόμαστε να διαφυλάξουμε, μαζί με την ελεύθερη Πατρίδα μας, και τις αξίες και τα ιδανικά, που μας άφησαν ως παρακαταθήκη, μεταλαμπαδεύοντάς τα στις νέες γενιές.

Σας Ευχαριστώ
Δημήτριος Μητρόπουλος